

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΠΑΡΚΟ ΓΟΥΔΗ– ΑΘΗΝΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 195/2011

ΤΟ ΤΑΚΤΙΚΟ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ Ε.Π.Ο., συγκροτήθηκε νόμιμα από τους :

1.- ΜΕΝΕΛΑΟ ΠΙΝΑΚΟΥΛΑ, Πρόεδρο Εφετών, ως **ΠΡΟΕΔΡΟ**,

2.- ANNA ΧΛΑΜΠΟΥΤΑΚΗ, Δικηγόρο, εκπρόσωπο Ε.Π.Ο., ως μέλος - Εισηγήτρια,

3.-ΓΕΩΡΓΙΟ ΣΦΥΡΗ, Δικηγόρο, εκπρόσωπο Ε.Ε.Π. Β΄- Γ΄ Εθνικής, ως μέλος, **απορριφθείσης** της σχετικής αιτιάσεως που υπεβλήθη εκ μέρους της καθ' ής η προσφυγή Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας και συνίστατο στο ότι στη σύνθεση του Δικαστηρίου έπρεπε να μετέχει εκπρόσωπος της Super League και όχι της Β-Γ Εθνικής, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ΠΑΕ κατά το χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση προσφυγής και εκδίκασής της έχει ήδη υποβιβαστεί στη Football League, και κρίσιμος χρόνος καθορισμού της σύνθεσης θεωρείται ο χρόνος συζήτησης της αιτήσεως, παρουσία και του γραμματέα αυτού **Ιωάννη Στέργου**.

Συνεδρίασε δημόσια στην καθορισμένη αίθουσα της Ε.Π.Ο. την 25.8.2011, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ποδοσφαιρικής ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε μετά του Προέδρου του Αντρέα Παντελή και των πληρεξούσιων δικηγόρων του Χάρη Γρηγορίου και Πέτρου Καϊμακάμη, κατά:

1)Της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Ε.Π.Ο.), που εδρεύει στην Αθήνα, Πάρκο Γουδή και παραστάθηκε για του πληρεξουσίου δικηγόρου της Θεόδωρου Κουρίδη.

2)Της υπ' αριθμ. 133/1-6-2011 απόφασης της Επιτροπής Εφέσεων της Ε.Π.Ο., και τις Παρεμβάσεις των:

- Α) Του Κανακούδη Πέτρου του Γεωργίου, ποδοσφαιριστή, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Αισχύλου αρ. 10, προσθέτως παραμβαίνοντα υπέρ της ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Γεώργιου Πιταροκοίλη
- Β) του Γεωργίου Κάτσικα, του Αστερίου, ποδοσφαιριστή, κατοίκου Μελισσοχωρίου Θεσσαλονίκης, προσθέτως παραμβαίνοντα υπέρ της ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Γεώργιου Πιταροκοίλη και
- Γ) του Eralle Joel Dieudonne, ποδοσφαιριστή, κατοίκου Θεσσαλονίκης, προσθέτως παραμβαίνοντα υπέρ της ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Γεώργιου Πιταροκοίλη,
- Δ) της Ένωσης Ποδοσφαιρικών Σωματείων Μακεδονίας (ΕΠΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ), προσθέτως παραμβαίνουσα υπέρ της ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Κωνσταντίνου Μπάϊμπα, οι οποίοι άσκησαν παρέμβαση υπέρ της «ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» και
- Ε) της ποδοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «ΠΑΕ ΑΣΤΕΡΑΣ ΤΡΙΠΟΛΗΣ» κυρίως παραμβαίνουσας υπέρ του κύρους της υπ' αριθμ. 133/2011 απόφασης της Επιτροπής Εφέσεων, που παραστάθηκε δια των πληρεξούσιων δικηγόρων της Παντελή Αζαριάδη και Αργύρη Λίβα

ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΕ ΥΠΟΨΗ ΤΟΥ ΟΤΙ

Η προσφεύγουσα ζητά να γίνει δεκτή η από 22-8-2011 αίτηση-προσφυγή της που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Π.Ο. 24945/2011, η οποία προσδιορίστηκε τη δικάσιμο της 25^{ης}-8-2011, και να ελεγχθεί η νομιμότητα της υπ' αριθμ. 133/1-6-2011 απόφασης της Επιτροπής Εφέσεων της Ε.Π.Ο., ως προς τη μη εφαρμογή των ισχυόντων κανονισμών της Ε.Π.Ο. και να διαπιστωθεί η εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή τους για τους λόγους που αναπτύσσει στην ένδικη αίτηση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για να εκδικαστεί από την Δευτεροβάθμια Επιτροπή Εφέσεων με άλλη σύνθεση.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά της στο έκθεμα και συζητήθηκε.

Η προσφυγή αυτή ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, ενώ σύμφωνα και με το υπ' αριθμ. Πρωτ. 23.888/25-09-2006 έγγραφο της ΕΠΟ που αφορά κατάλογο παραβόλων της περιόδου 2006-2007 που ισχύει μέχρι και σήμερα, σε συνδυασμό και με τα άρθρα 2, 3 και 52 του Δικονομικού Κανονισμού Επιτροπής Επίλυσης

Οικονομικών Διαφορών ΕΠΟ, καταβλήθηκαν και τα προβλεπόμενα τέλη συζήτησης και έξοδα παραβόλου. Πρέπει συνεπώς να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Ως προς δε τις ασκηθείσες πρόσθετες παρεμβάσεις των ποδοσφαιριστών Κανακούδη Πέτρου, Κάτσικα Γεωργίου, Eralle Joel Dieudonne, ΕΠΣ Μακεδονίας και την κύρια παρέμβαση του Αστέρα Τρίπολης, αυτές απορρίπτονται κατά πλειοψηφία ως απαραδέκτως ασκηθείσες, δεδομένου ότι σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 100/2011 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, ούτε στο ισχύον καταστατικό της Ε.Π.Ο., αλλά ούτε στον ισχύοντα Δικονομικό Κανονισμό της Επιτροπής Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών, στο άρθρο 3 του οποίου ορίζεται ότι αυτός εφαρμόζεται και από το Τακτικό Διαιτητικό Δικαστήριο της Ε.Π.Ο., προβλέπεται ότι τρίτοι μπορούν να μετάσχουν στη συγκεκριμένη διαιτητική διαδικασία, ασκώντας παρέμβαση. Τέτοια διάταξη δεν υπάρχει ούτε στις διατάξεις περί Διαιτησίας του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, θα μπορούσε ωστόσο να γίνει δεκτό ότι τρίτοι που δεν είχαν συμβληθεί με συμφωνία για διαιτησία με κανέναν από τους διαδίκους, μπορούν να ασκήσουν προσεπίκληση ή πρόσθετη παρέμβαση, αν τυχόν συναφθεί νέα συμφωνία διαιτησίας μεταξύ αυτών και των αρχικών μερών, (βλ. Γ. Οικονομόπουλος, Αναμν. Τομ. Μιχελάκη [1973] 484, Κεραμεύς, Διαιτ 1994 29-30 μ.π.π.), κάτι που δεν προκύπτει, ούτε οι παρεμβαίνοντες ισχυρίστηκαν ότι έλαβε χώρα εν προκειμένω. Επομένως, οι ασκηθείσες παρεμβάσεις πρέπει να απορριφθούν κατά πλειοψηφία ως απαραδέκτως ασκηθείσες, τηρουμένης της μειοψηφίας ενός μέλους-εισηγήτριας, της Άννας Χλαμπουτάκη, έχοντας τη γνώμη ότι έπρεπε να γίνουν τυπικά δεκτές κατά τις γενικές διατάξεις του ΚΠολΔ.

Στη συνέχεια, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των προσθέτως παρεμβαίνόντων Κανακούδη Πέτρου, Κάτσικα Γεωργίου, Eralle Joel Dieudonne, ΕΠΣ Μακεδονίας, κύριοι Γεώργιος Πιταροκοίλης και Κων/νος Μπαϊμπας, δήλωσαν ότι παρίστανται για την ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ, μαζί με τους ως αναφέρονται ανωτέρω κ.κ. Χάρη Γρηγορίου και Πέτρο Καϊμακάμη.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΟ ΦΑΚΕΛΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ**

Επειδή η ένσταση απαραδέκτου της υπό κρίση Προσφυγής, λόγω εκπροθέσμου αυτής, για το λόγο ότι η πληττόμενη Απόφαση κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα ΠΑΕ την 01/06/2011, κρίνεται απορριπτέα ως αβάσιμη για τους λόγους που ακολουθούν. Επειδή ως προς τη φύση και αναγκαστικό περιεχόμενο των δικαστικών πειθαρχικών αποφάσεων των δικαιοδοτικών πειθαρχικών οργάνων προβλέπονται στους εφαρμοστέους Κανονισμούς τα ακόλουθα: (Στο άρθρο 29 με τίτλο: «Εκτελεστότης αποφάσεων» του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών ΕΠΟ) «Οι αποφάσεις των Πρωτοβαθμίων Οργάνων και Επιτροπών είναι προσωρινά εκτελεστές.», (Στο άρθρο 30 με τίτλο «Περιεχόμενο της απόφασης», του ίδιου Κανονισμού) «Η απόφαση πρέπει να περιέχει απαραίτητως:

1. Το ονοματεπώνυμο του Προέδρου και των μελών της επιτροπής που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης.
2. Το ονοματεπώνυμο των διαδίκων ή των πληρεξουσίων τους με την παρατήρηση αν εμφανίστηκαν ή όχι.
3. Περιληπτική έκθεση της υπόθεσης.
4. Το αιτιολογικό με την τυχόν μειοψηφία.
5. Το διατακτικό και
6. Τον τόπο και το χρόνο έκδοσης της απόφασης», (Στο άρθρο 27 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας του Πρωτοβαθμίου Οργάνου Αδειοδότησης (ΠΟΑ) και της Επιτροπής Εφέσεων Αδειοδότησης (ΕΕΑ) της ΕΠΟ) με τίτλο «Περιεχόμενο της Απόφασης»), «Η απόφαση πρέπει να περιέχει απαραίτητως: 1. Το ονοματεπώνυμο του Προέδρου και των μελών της Επιτροπής που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης.
2. Το όνομα της υποψήφιας ΠΑΕ ή των νόμιμα διορισμένων δικηγόρων της με σημείωση αν εμφανίστηκαν ή όχι.
3. Περιληπτική έκθεση της υπόθεσης.
4. Το αιτιολογικό με την τυχόν μειοψηφία.
5. Το διατακτικό.
6. Τον τόπο και το χρόνο έκδοσης της απόφασης.
7. Την προθεσμία για την άσκηση έφεσης.».

Αντίθετα, ως προς τη φύση και αναγκαστικό περιεχόμενο των δικαστικών αποφάσεων των δικαιοδοτικών οργάνων επίλυσης οικονομικών διαφορών της ΕΠΟ προβλέπεται (Στο άρθρο 49 με τίτλο «Τύπος και περιεχόμενο των αποφάσεων» του Δικονομικού Κανονισμού της Επιτροπής Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών της Ε.Π.Ο) «1. Η Επιτροπή θα δίδει μία γραπτή απόφαση η οποία θα δηλώνει τα κάτωθι: α) την ημερομηνία κατά την οποία ελήφθη η απόφαση, β) τα ονοματεπώνυμα των μελών του συμβουλίου, γ) τα ονοματεπώνυμα των μερών και κάθε εκπροσώπου που ενδεχομένως έχουν, δ) τα συμπεράσματα των μερών, ε) τα ευρήματα αναφορικά με τα πραγματικά περιστατικά και με τον νόμο, στ) την προτεινόμενη

απόφαση, συμπεριλαμβανομένου τυχόν καταμερισμού των εξόδων, ζ) την υπογραφή του προεδρεύοντος προέδρου της Επιτροπής, η) μία μνεία των διαθέσιμων νομίμων ενδίκων μέσων (δηλώνοντας την μορφή της έφεσης, την αρχή και το χρονικό περιθώριο). 2. Οι αποφάσεις της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών (Π.Ε.Ε.Ο.Δ.) δεν είναι προσωρινά εκτελεστές. 3. Η απόφαση και τα σχετικά προς αυτή έγγραφα φυλάσσονται στο αρχείο της επιτροπής επί τριετία.», ενώ στο αμέσως επόμενο άρθρο 50 με τίτλο «Κοινοποίηση των Αποφάσεων» προβλέπεται ότι: «1. Μετά την λήψη της απόφασης της, η Επιτροπή θα την γνωστοποιεί εγγράφως στην γραμματεία της ομοσπονδίας, η οποία θα την κοινοποιεί στα μέρη ή τους εκπροσώπους τους εγγράφως. 2. Σε περιπτώσεις κατεπείγοντος, η Επιτροπή δύναται να κοινοποιήσει στα μέρη τα συμπεράσματα της απόφασης μόνον και να τους γνωστοποιήσει το σκεπτικό σε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα μέχρι 20 ημέρες. 3. Τα μέρη θα θεωρείται ότι έχουν λάβει την απόφαση από τον χρόνο που την έλαβαν είτε ταχυδρομικώς είτε δια τηλεομοιοτυπίας. Εξίσου έγκυρη θα θεωρείται και η κοινοποίηση της απόφασης στους εκπροσώπους των μερών.». Επειδή από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι οι αποφάσεις των πειθαρχικών δικαιοδοτικών οργάνων πρέπει υποχρεωτικώς να περιλαμβάνουν όλα τα αναγκαία στοιχεία – περιεχόμενο που προβλέπει το άρθρο 30 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών της ΕΠΟ, τούτέστιν, πέραν των τυπικών προσδιοριστικών στοιχείων του Δικαστηρίου και της κρινόμενης διαφοράς πρέπει να περιλαμβάνουν και όλες τις προτάσεις του δικανικού συλλογισμού της και το διατακτικό της, αφετηρία των προθεσμιών άσκησης της προσφυγής της παραγράφου Ζ του άρθρου 41 του Καταστατικού της Ε.Π.Ο., εδ. (2^α), όπως ισχύει σήμερα, ενώπιον του παρόντος Ανωτάτου Δικαστηρίου, είναι η ημερομηνία κοινοποίησης στους διαδίκους ολόκληρης της απόφασης. Εν προκειμένω, δεν μπορεί να εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 42 (με τίτλο «Προθεσμία Έφεσης») του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών της ΕΠΟ, κατά το οποίο: «Η προθεσμία άσκησης έφεσης κατά των αποφάσεων των οργάνων της Ε.Π.Ο. είναι πέντε (5) ημέρες, των οργάνων του Επαγγελματικού ποδοσφαίρου δύο (2) ημέρες και των Ε.Π.Σ. οκτώ (8) ημέρες, από την κοινοποίηση τουλάχιστον του διατακτικού της εκκαλούμενης απόφασης.», εφόσον για τις δικαιοδοτικές αρμοδιότητες και εξουσίες του παρόντος Δικαστηρίου,

όπως αυτές λεπτομερώς διαγνώστηκαν στην υπ' αριθμ. 192/2011 Απόφασή του, απαιτείται η κοινοποίηση της κατ' άρθρο 30 Απόφασης του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών της ΕΠΟ, ως αυτή εξειδικεύεται στο άρθρο αυτό. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία ή εφαρμογή των ανωτέρω κανόνων – κανονισμών, όπως ο εκπρόσωπος της ΕΠΟ επικαλείται, ισχυριζόμενος κυρίως ότι η πληττόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα σε διατακτικό την 01/06/2011, οπότε και η υπό κρίση προσφυγή είναι εκπρόθεσμη, δεν ερείδονται στο νόμο, ως ανωτέρω παρατίθεται, για τους εξής λόγους. Στο άρθρο 93 παρ.3 του Συντάγματος ορίζεται ότι *«Κάθε δικαστική απόφαση πρέπει να είναι ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη και απαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση»*. Η προσθήκη και χρήση του όρου «εμπεριστατωμένα» έχει προφανή σκοπό να επισημάνει τη σημασία της αιτιολογίας στις δικαστικές αποφάσεις και να προστατεύσει την αρχή αυτή με την οποία υλοποιείται και εφαρμόζεται η καταστατική αρχή του κοινωνικού και δημοκρατικού κράτους δικαίου που σέβεται και προστατεύει τον πολίτη. Επιπλέον, η αρχή της αιτιολόγησης των δικαστικών αποφάσεων, που ανήκει στο στοιχειώδες περιεχόμενο του κράτους δικαίου και της παροχής δικαιοσύνης, θεσπίζεται και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (στα άρθρα 305 και 139 ΚΠολΔ). Στόχος του έλληνα συνταγματικού και κανονιστικού νομοθέτη ήταν και είναι να δώσει στους πολίτες την δυνατότητα μέσα από την διαφάνεια της διαδικασίας του δικανικού συλλογισμού να κρίνει και να ελέγξει την δικαστική λειτουργία. Ενώ συνεπώς η δημοσιότητα των συνεδριάσεων καταδεικνύει το δίκαιο της όλης διαδικασίας, η αιτιολογία είναι αυτή που δείχνει προς τα έξω τον συλλογισμό, την ίδια την ουσία της απόφασης και τη σκέψη του δικαστικού λειτουργού δίνοντας έτσι την δυνατότητα στους πολίτες να κρίνουν όχι μόνο την σωστή τήρηση της διαδικασίας, αλλά και την ίδια την ορθότητα της εκφρασμένης δικανικής σκέψης. Με την καθιέρωση της αιτιολογίας των αποφάσεων ο δικαστής είναι υποχρεωμένος να εκθέσει την σειρά των σκέψεων με τις οποίες έφθασε στην διατύπωση της απόφασης του, ώστε να ελεγχθεί αν είναι ή όχι ορθή. Μια απόφαση θεωρείται αιτιολογημένη όταν μπορεί να εξακριβώσει κανείς με σαφήνεια και επακριβώς τους λόγους πάνω στους οποίους βασίσθηκε η δικαστική απόφαση και κρίση. Οι λόγοι που εξετάζονται μπορούν να σχετίζονται είτε με το πραγματικό του συλλογισμού είτε με την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον κανόνα

δικαίου. Κατ' αυτόν τον τρόπο προστατεύεται και προάγεται σταθερά το δικαίωμα της Δίκαιης Δίκης, όπως πηγάζει από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ. Άλλωστε η ίδια αυτή αρχή συμπεριλαμβάνεται στις θεμελιώδεις αρχές του πειθαρχικού δικαίου καταλαμβάνοντας σαφώς και τον αθλητισμό που τελεί υπό την προστασία και την εγγύηση του Κράτους, (άρθρο 16§9 Σ). Συνεπώς και στο ποδόσφαιρο ο κανονιστικός νομοθέτης μέσα στις ανωτέρω διατάξεις του πειθαρχικού δικονομικού δικαίου συμπεριέλαβε όλες τις ανωτέρω αρχές και εγγυήσεις κατά τρόπο μάλιστα αυστηρό, εφόσον και λόγω του αυτοδιοίκητου του ποδοσφαίρου όφειλε να εξασφαλίσει τη λειτουργία τους κατά τρόπο που να ικανοποιεί το περί δικαίου αίσθημα της κοινωνίας, προάγοντας μέσα από καθεστώς δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανεξαρτησίας το ίδιο το άθλημα και την κοινωνία που αυτό αντικατοπτρίζει. Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτή η υπό κρίση Προσφυγή ως εμπρόθεσμη και παραδεκτή, εφόσον αυτή ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των είκοσι μίας (21) ημερών, [προθεσμία που το παρόν Δικαστήριο υιοθετεί κατ' αναλογία εφαρμογής του άρθρου R49 του Κώδικα Αθλητικής Διαιτησίας του CAS, με τίτλο «Προθεσμία Έφεσης», κατά το οποίο «Στην περίπτωση που δεν προβλέπεται ρητή προθεσμία έφεσης στο Καταστατικό ή τους Κανονισμούς της Ομοσπονδίας, Ενώσεως ή του ενδιαφερομένου αθλητικού οργανισμού, ή σε προηγούμενη συμφωνία, η προθεσμία της έφεσης είναι είκοσι μία ημέρες από την παραλαβή της προσβαλλόμενης απόφασης...», εν ελλείψει και ειδικών αντίθετων δικονομικών διατάξεων], από την επίδοση στην προσφεύγουσα της (πλήρους) πληττόμενης αποφάσεως, μη συνυπολογιζόμενου του χρόνου των δικαστικών διακοπών, κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ. 7 του άρθρου 147 του ΚΠολΔ, σύμφωνα με την οποία στην ανωτέρω προθεσμία δεν υπολογίζεται το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου, λόγω της ομοιότητας του κρινόμενου δικαιώματος της προσφεύγουσας με το δικονομικό δικαίωμα άσκησης ειδικού ενδίκου βοηθήματος, ή μέσου, πολλώ δε μάλλον εφόσον δεν εμπεριέχεται στον εφαρμοστέο Δικονομικό Κανονισμό της Επιτροπής Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών αντίθετη ρητή διάταξη. Συνεπώς, με δεδομένο ότι η πληττόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα επί αποδείξει, (αρ. πρωτ. ΕΠΟ 21595/14-07-2011), στις 14/07/2011, η προθεσμία άσκησης του υπό κρίση ενδίκου μέσου σύμφωνα και με τις ανωτέρω νομικές σκέψεις έληγε στις 04/09/2011 και ως εκ τούτου εμπροθέσμως ασκήθηκε

στις 22/08/2011, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς τους ειδικότερους λόγους της κατ' ουσίαν.

Επειδή ως προς την ένσταση εκκρεμοδικίας που προβλήθηκε από την ΕΠΟ, για το λόγο ότι εκκρεμεί διαδικασία ενώπιον του CAS κατόπιν κατάθεσης προγενέστερης αίτησης από την ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ, αυτή απορρίπτεται ως αβάσιμη, καθώς τόσο σύμφωνα με το άρθρο 41 Ζ του Καταστατικού όσο και με την υπ' αριθμ. 2010/A/2170 απόφαση του CAS, το τελευταίο επιλαμβάνεται να επιλύσει διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του Καταστατικού και των κανονισμών της ΕΠΟ, μόνο εφόσον εξαντληθούν όλοι οι βαθμοί των ελληνικών δικαιοδοτικών οργάνων, υπό τους όρους του ελληνικού δικαίου και των κανονισμών της ΕΠΟ (παρ. 58 του σκεπτικού αυτής). Συνεπώς το γεγονός ότι εκκρεμεί αίτηση παροχής εννόμου προστασίας από την προσφεύγουσα ενώπιον του CAS δεν ασκεί έννομη επιρροή στην εκδίκαση της υπό κρίση Προσφυγής από το παρόν Δικαστήριο.

Επειδή κατά την παράγραφο Ζ του άρθρου 41 του Καταστατικού της Ε.Π.Ο., όπως ισχύει σήμερα: *«1. Στην Ε.Π.Ο. λειτουργεί ανεξάρτητο Διαιτητικό Δικαστήριο ανώτατου βαθμού. Το όργανο είναι τριμελές, αποτελούμενο από τον Πρόεδρο με τον αναπληρωτή του που είναι ανώτατος δικαστικός λειτουργός εν ενεργεία και από δύο μέλη που ορίζονται ένας από και κάθε διάδικο μέρος. Σε περίπτωση αδυναμίας να συμμετέχει δικαστικός λειτουργός εν ενεργεία τότε διορίζεται μη εν ενεργεία ανώτατος δικαστικός λειτουργός. 2. Το όργανο λειτουργεί σε δύο τμήματα, ως Τακτικό Διαιτητικό Δικαστήριο και ως Διαιτητικό Δικαστήριο Εφέσεων. Ειδικότερα: α) Το Τακτικό Διαιτητικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο για την επίλυση κάθε διαφοράς, που προκύπτει κατά την εφαρμογή των διατάξεων του Καταστατικού και των Κανονισμών της Ε.Π.Ο. σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Στην δικαιοδοσία του υπάγονται διαφορές που προκύπτουν μεταξύ Π.Α.Ε. με Π.Α.Ε., Σωματείο με Π.Α.Ε., Π.Α.Ε. με Επαγγελματική Ένωση., Π.Α.Ε. με Ε.Π.Ο., Επαγγελματική Ένωση με Ε.Π.Ο., Σωματείου με Ε.Π.Σ., Ε.Π.Σ. με Ε.Π.Σ., Ε.Π.Σ. με Ε.Π.Ο., ποδοσφαιριστή με διαμεσολαβητή, διαμεσολαβητή με Π.Α.Ε., β. ..., γ...».*

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, προσδίδεται στο παρόν Δικαστήριο ο βαθμός Ανωτάτου Δικαστηρίου, οπότε και σε συνδυασμό με την αποκλειστική προβλεπόμενη εξουσία του, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, επίλυσης κάθε

διαφοράς που προκύπτει κατά την εφαρμογή των διατάξεων του Καταστατικού και των Κανονισμών της Ε.Π.Ο., έχει την δικαιοδοσία να ελέγχει τη νομιμότητα των αποφάσεων όλων των δευτεροβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων της Ε.Π.Ο., στο στενό νομικό πλαίσιο που οι ανωτέρω πηγές δικαίου καθορίζουν, χωρίς τη δικονομική δυνατότητα εκ νέου ουσιαστικής αξιολόγησης των κρινόμενων υποθέσεων, στην έκταση που για αυτές έχουν κρίνει τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα σε τελευταίο βαθμό, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας. Συνεπώς, οι ανωτέρω διατάξεις προσδίδουν στο παρόν Δικαστήριο πλήρη αναιρετική αρμοδιότητα, (εν στενή εννοία), με ακρογωνιαίους λίθους τις διατάξεις του Καταστατικού και των Κανονισμών της Ε.Π.Ο., που προσομοιάζει σε αντικείμενο με την κατ' άρθρο 559 ΚΠολΔ αρμοδιότητα του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου, (βλ. 192/2011 Απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου).

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 20 του ισχύοντος Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο.(2010-2011): *«1. Οποιοσδήποτε πλαστογραφεί ένα έγγραφο ή παραποιεί ένα πρωτότυπο έγγραφο ή χρησιμοποιεί ένα παραποιημένο έγγραφο σε σχέση με ποδοσφαιρικές δραστηριότητες προκειμένου να παραποιήσει έννομες νομικές σχέσεις θα τιμωρείται: α) το φυσικό πρόσωπο με ποινή αποκλεισμού έξι (6) αγώνων τουλάχιστον και χρηματική ποινή οκτώ χιλιάδων (8.000) ευρώ έως είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, β) το νομικό πρόσωπο, σε περίπτωση που αποδειχθεί ότι υπέχει ευθύνη, με χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ έως εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ. 2. Εάν ο δράστης είναι αξιωματούχος ομάδας, το όργανο θα του απαγγέλλει απαγόρευση εκτελέσεως οποιασδήποτε δραστηριότητας που σχετίζεται με το ποδόσφαιρο για μία χρονική περίοδο τουλάχιστον δώδεκα (12) μηνών και χρηματική ποινή δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ έως πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ. 3. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι ομάδα διέθεσε στους φιλάθλους πλαστά εισιτήρια ή σε τιμή μεγαλύτερη ή μικρότερη από τη καθορισθείσα από τη διοργανώτρια ή ότι διέθεσε προσκλήσεις σε αριθμό μεγαλύτερο από αυτόν που επιτρέπεται ή παρέβη όρο της οικονομικής εγκυκλίου, επιβάλλονται σε αυτή από τη διοργανώτρια οι παρακάτω ποινές: α) Ποσό από δεκαοκτώ χιλιάδες ευρώ (18.000) έως εκατό χιλιάδες ευρώ (100.000) για τις ομάδες Α' Εθνικής, β) Ποσό από δέκα χιλιάδες ευρώ (10.000) έως εβδομήντα χιλιάδες ευρώ (70.000) για τις ομάδες Β' Εθνικής, γ) Ποσό από έξι χιλιάδες ευρώ*

(6.000) έως σαράντα χιλιάδες ευρώ (40.000) για τις ομάδες Γ' Εθνικής, δ) Ποσό τριών χιλιάδων ευρώ (3.000) για τις ομάδες των Πανελλήνιων Ερασιτεχνικών Πρωταθλημάτων. Ως πλαστά εισιτήρια νοούνται και εκείνα που τίθενται σε κυκλοφορία, κατά παράβαση των κείμενων διατάξεων». Από την εν λόγω διάταξη και δη από την παράγραφο 1 εδάφιο β' προκύπτει σαφώς ότι για την παραπάνω πειθαρχική παράβαση το νομικό πρόσωπο, εν προκειμένω μία Π.Α.Ε., σε περίπτωση που αποδειχθεί ότι υπέχει ευθύνη και μόνον τότε, τιμωρείται με χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων (20.000) Ευρώ έως εκατό χιλιάδων (100.000) Ευρώ. Συνεπώς, σε αντίθεση με τους κανόνες του αστικού δικαίου, (π.χ. άρθρο 71, 914, 922 ΑΚ, 105 ΕισΑΚ) ή του αθλητικού δικαίου (π.χ. άρθρο 41Ζ, 57 επ. Ν. 2725/1999), η εν λόγω διάταξη του άρθρου 20 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., η οποία είναι ειδικότερη, εισάγει ρητά εξαίρεση από την αντικειμενική ευθύνη του νομικού προσώπου για πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του που αφορούν το εν λόγω αδίκημα. Δηλαδή εν προκειμένω, σύμφωνα με τον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου για να διαγνωστεί η ευθύνη μίας Π.Α.Ε. ως υπεύθυνης για την παράβαση της πλαστογραφίας του άρθρου 20 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. και να τιμωρηθεί πειθαρχικά για την πράξη αυτή, θα πρέπει να διαγνωστεί με βεβαιότητα και να καταλογιστεί σε βάρος της υπαιτιότητα. Σημειωτέον δε, ότι στην αντίθετη περίπτωση της αντικειμενικής ευθύνης μίας Π.Α.Ε., ήτοι της ευθύνης άνευ πταίσματος, εάν και εφόσον της αποδοθεί, απειλούνται και επιβάλλονται εις βάρος της, κατά πλάσμα δικαίου, «ενόχου» ομάδας ποινές, χωρίς να διαπιστώνεται η στις έκνομες πράξεις συμμετοχή της, ή ακόμα και αν διαπιστώνεται αναμφισβήτητα ότι δεν έλαβε μέρος στην προετοιμασία ή εκτέλεση των παράνομων αυτών πράξεων, ανεξαρτήτως μάλιστα της λήψεως από μέρους της τυχόν μέτρων πρόληψης ή καταστολής αυτών. Τέτοια όμως ευθύνη και συνέπειες σε βάρος μίας Π.Α.Ε. για το εν λόγω ελεγχόμενο αδίκημα του άρθρου 20 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. δεν προβλέπεται, σε αντίθεση με άλλα αδικήματα, για τα οποία ρητώς ο πειθαρχικός κώδικας προβλέπει (σε βάρος της ΠΑΕ) για άλλες παραβατικές συμπεριφορές, (π.χ. βία στα γήπεδα κλπ., άρθρο 15 επ. του Πειθαρχικού Κώδικα). Επομένως, αναγκαίο στοιχείο της πλήρωσης του πραγματικού του κανόνα του άρθρου 20 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., προκειμένου να εφαρμοστούν οι προβλεπόμενες έννομες συνέπειες αυτού και να επιβληθούν οι προβλεπόμενες ποινές σε μία Π.Α.Ε., είναι η διάγνωση της

υποκειμενικής ευθύνης της και μόνο για την τέλεση του συγκεκριμένου πειθαρχικού αδικήματος. Τέλος, σημειώνεται ότι ούτε στο νέο Π.Κ. της ΕΠΟ (Ιούλιος 2011) μεταβλήθηκε το είδος της ευθύνης που απαιτείται για την επιβολή των έννομων συνεπειών που επιφυλάσσει το άρθρο αυτό, εφόσον παρέμεινε το ίδιο ακριβώς κείμενο που αναφέρεται στο ίδιο άρθρο (20) του παλαιότερου Π.Κ. της ΕΠΟ (Ιούλιος 2010).

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 34 του ΚΑΠ: *«Συνέπειες ανάκλησης δελτίου ατομικών στοιχείων και μεταβολών, α) Μέχρις ότου ανακληθεί από την Ε.Π.Ο. το δελτίο ατομικών στοιχείων και μεταβολών ποδοσφαιριστή που έχει εκδοθεί απ' αυτήν, ο ποδοσφαιριστής αγωνίζεται κανονικά, εκτός αν η έκδοση του δελτίου οφείλεται σε δόλια ενέργεια της ομάδας ή του ποδοσφαιριστή. β) Εφ' όσον όμως κοινοποιηθεί σε μια ομάδα απόφαση της Ε.Π.Ο. με την οποία ανακαλείται το δελτίο ποδοσφαιριστή, η συμμετοχή του σε αγώνες της ομάδας αυτής ύστερα από την προαναφερόμενη κοινοποίηση της απόφασης της Ε.Π.Ο. είναι αντικανονική, με όλες τις προβλεπόμενες συνέπειες σε περίπτωση υποβολής ένστασης. γ) Σε περίπτωση που η ανάκληση του δελτίου ατομικών στοιχείων ποδοσφαιριστή οφείλεται στη διαπίστωση δόλιας ενέργειας του ποδοσφαιριστή ή της ομάδας του, τότε αν ο ποδοσφαιριστής είναι υπαίτιος, επιβάλλεται με απόφαση της Ε.Π.Ο. ποινή αποκλεισμού τριών (3) ετών από κάθε επίσημο ή φιλικό αγώνα, αν υπαίτια είναι η ομάδα, της επιβάλλεται χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ. Αν υπαίτιοι είναι ο ποδοσφαιριστής και η ομάδα τότε τιμωρούνται με τις αντίστοιχες παραπάνω ποινές και οι δύο. Οι ομάδες έχουν το δικαίωμα να διατηρούν στη δύναμη τους τον εκάστοτε προβλεπόμενο από τον κανονισμό αριθμό ποδοσφαιριστών».* Σύμφωνα και με το άρθρο αυτό, προκειμένου να επιβληθούν οι προβλεπόμενες ποινές σε βάρος μίας Π.Α.Ε. ή ενός ποδοσφαιριστή, θα πρέπει προηγουμένως να καταφάσκει, (ως συντρέχουσα), η δόλια ενέργεια του ποδοσφαιριστή ή της ομάδας (Π.Α.Ε.), χωρίς να υφίσταται πεδίο εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 71 του ΑΚ, κατά την οποία *«το νομικό πρόσωπο ευθύνεται για τις πράξεις ή τις παραλείψεις των οργάνων που το αντιπροσωπεύουν, εφόσον η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους είχαν ανατεθεί και δημιουργεί υποχρέωση αποζημίωσης από την οποία το υπαίτιο πρόσωπο*

ευθύνεται εις ολόκληρον», κατά το οποίο προκύπτει ότι για να γεννηθεί ευθύνη νομικού προσώπου απαιτείται : α) η πράξη ή η παράλειψη να αφορά καταστατικό όργανο, β) η πράξη ή η παράλειψη πρέπει να έγινε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατέθηκαν, πρέπει δηλαδή η πράξη ή η παράλειψη να τελεί σε εσωτερική συνάφεια προς την εκτέλεση καθηκόντων, γ) η πράξη ή η παράλειψη του οργάνου πρέπει να παράγει υποχρέωση για αποζημίωση, προϋπόθεση που θα κριθεί από τις διατάξεις που κατά περίπτωση εφαρμόζονται. Δεν απαιτείται όμως να υπάρχει και υπαιτιότητα του οργάνου.

Επειδή, έτι περαιτέρω, στη διάταξη του άρθρου 26 του Π.Κ. 2010 της Ε.Π.Ο. προβλέπεται ότι: «1. Όλες οι Ενώσεις και τα σωματεία της δύναμής τους, οι Π.Α.Ε. και τα σωματεία που μετέχουν στα πρωταθλήματα Α', Β' και Γ' Εθνικής κατηγορίας, τα μέλη των διοικήσεων τους, ή πρόσωπα συνδεδεμένα με οποιαδήποτε σχέση με αυτές ή πάσης φύσεως εκπρόσωποί τους ενώπιον των επαγγελματικών ενώσεων και των άλλων διαφόρων επιτροπών, οργάνων και αρχών που γενικότερα εμπλέκονται στο άθλημα του ποδοσφαίρου, τα μέλη των επιτροπών της Ε.Π.Ο. και των Ενώσεων, το υπαλληλικό τους προσωπικό, οι ποδοσφαιριστές τους, οι διαιτητές, προπονητές, γιατροί, φροντιστές, φυσικοθεραπευτές, διερμηνείς, οι φίλαθλοι και γενικά οποιοδήποτε πρόσωπο με οποιαδήποτε ιδιότητα μετέχει στη δραστηριότητα της Ε.Π.Ο., των Ενώσεων, των Π.Α.Ε. και σωματείων, έχουν την υποχρέωση να τηρούν τους κανόνες του φιλάθλου πνεύματος και να συμμορφώνονται με το Καταστατικό, τους κανονισμούς, τις οδηγίες και εγκυκλίους της Ε.Π.Ο. 2. Η τυχόν παράβαση ή μη συμμόρφωση των παραπάνω νομικών και φυσικών προσώπων με το Καταστατικό, τους κανονισμούς, τις οδηγίες και εγκυκλίους της Ε.Π.Ο., τις αποφάσεις των θεσμοθετημένων ποδοσφαιρικών οργάνων, σχετικά με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την ιδιότητα που έχουν, καθώς και οποιαδήποτε εκ μέρους τους ενέργεια που αποσκοπεί στην καταστράτηγηση των ως άνω, τιμωρείται από το κατά περίπτωση αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο με την απαραίτητη προϋπόθεση της προηγούμενης κλήσης σε έγγραφη ή αυτοπρόσωπη απολογία. 3. Παράλληλα κάθε ομάδα είναι υπεύθυνη για τις πράξεις και παραλείψεις όλων όσων με οποιονδήποτε τρόπο και με οποιαδήποτε ιδιότητα -όπως ειδικότερα αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο- συνδέονται με αυτή, εκτός αν οι ενέργειες αυτών στρέφονται κατά της

ίδιας της ομάδας τους. 4. Οι παραβάτες των ως άνω, τιμωρούνται με: α) Χρηματική ποινή ύψους σαράντα χιλιάδων ευρώ (40.000) τουλάχιστον για τις ΠΑΕ και τα πρόσωπα που σχετίζονται με αυτές και από διακόσια (200) ευρώ έως χίλια (1.000) ευρώ για τα ερασιτεχνικά σωματεία και τα πρόσωπα που σχετίζονται με αυτά. β) Απαγόρευση εισόδου στο γήπεδο τουλάχιστον για ένα (1) έτος. γ) Απαγόρευση συμμετοχής σε οποιαδήποτε δραστηριότητα σχετίζεται με το ποδόσφαιρο για τουλάχιστον τρία (3) έτη. δ) Διεξαγωγή αγώνων χωρίς θεατές έξι (6) αγωνιστικών ημερών. ε) Υποβιβασμός στην επόμενη κατώτερη κατηγορία. στ) Ποινή αποκλεισμού μέχρι ένα (1) έτος για τα σωματεία των τοπικών - ερασιτεχνικών πρωταθλημάτων, ζ) Οι προαναφερόμενες ποινές δύναται να επιβληθούν σωρευτικά. 5. Σε περιπτώσεις ιδιαίτερης σοβαρής παράβασης του καταστατικού και των κανονισμών της Ε.Π.Ο. επιβάλλεται από το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. αποκλεισμός από διοργάνωση ή ανάληψη ανατεθείσης διοργάνωσης». Από το γράμμα αλλά και πνεύμα του συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, προκύπτει ότι αυτός θέτει ως αναγκαίο πρόκριμα για την πλήρωση του πραγματικού του, την τυχόν παράβαση ή μη συμμόρφωση των νομικών προσώπων με το Καταστατικό, τους κανονισμούς, τις οδηγίες και εγκυκλίους της Ε.Π.Ο. και τις αποφάσεις των θεσμοθετημένων ποδοσφαιρικών οργάνων. Δηλαδή για την εφαρμογή του συγκεκριμένου κανόνα απαιτείται προηγουμένως η σαφής διάγνωση ότι συντρέχουν όλες οι αναγκαίες προϋποθέσεις, μεταξύ άλλων περιπτώσεων που διαλαμβάνει, της διάπραξης ενός πειθαρχικού παραπτώματος από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Σε διαφορετική περίπτωση θα υφίστατο η επιβολή μίας ποινής με βάση το άρθρο αυτό, χωρίς να έχει προηγουμένως διαπιστωθεί αιτιολογημένα και χωρίς αμφιβολίες η παραβατική συμπεριφορά και υπαιτιότητα αυτού που τιμωρείται με βάση τις κείμενες ειδικότερες διατάξεις στις υπάγεται το συγκεκριμένο αποδοτέο αδίκημα. Το ερμηνευτικό αυτό έλλειμμα του εν λόγω άρθρου συμπλήρωσε και αποκατέστησε ο νέος Π.Κ. (Ιούλιος 2011), στον οποίο στο ίδιο αυτό άρθρο (26) προστέθηκε η παράγραφος 5 κατά την οποία «Στις ως άνω περιπτώσεις των παραγράφων 1 έως 4, εάν υπαίτια είναι ομάδα, επιβάλλονται ποινές ανάλογα με τη βαρύτητα του παραπτώματος: α) διεξαγωγή αγώνα χωρίς θεατές, β) αφαίρεση βαθμών και γ) υποβιβασμός ομάδας.». Με τον τρόπο αυτό πλέον λύθηκαν όλα τα ερμηνευτικά προβλήματα που κατά το παρελθόν προέκυψαν εκ της ερμηνείας του

εν λόγω άρθρου με σημείο αναφοράς την συνδρομή της αντικειμενικής ή υποκειμενικής ευθύνης της ομάδας.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η δευτεροβάθμια Επιτροπή Εφέσεων της Ε.Π.Ο. με την προσβαλλόμενη απόφασή της δέχθηκε τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: «... Σύμφωνα με την υπ' αριθμό 4903/12-5-2011 έγγραφη βεβαίωση του ΙΚΑ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ προς την ΕΠΟ, η τελευταία βεβαίωση περί μη οφειλής ασφαλιστικών εισφορών-ασφαλιστικής ενημερότητας- για την ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ είχε εκδοθεί από το ανωτέρω υποκατάστημα του ΙΚΑ στις 17-8-2010 με ισχύ έως 16-9-2010 και με αριθμό Πρωτοκόλλου 3397. Με το ίδιο δε έγγραφο βεβαιώνεται επίσης ότι ουδεμία βεβαίωση μη οφειλής ασφαλιστικών εισφορών- ασφαλιστικής ενημερότητας-είχε εκδοθεί για την εκκαλούσα μέχρι της 15-4-2011. Όμως, προκειμένου η ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ να προχωρήσει με αθέμιτα μέσα σε μεταγραφές ποδοσφαιριστών και σε ενίσχυση έτσι του έμψυχου δυναμικού της κατά τη μεταγραφική περίοδο του Ιανουαρίου 2011 προέβη σε αλλοίωση της ανωτέρω βεβαίωσης μη οφειλής ασφαλιστικών εισφορών-ασφαλιστικής ενημερότητας-αναγράφοντας ως ημερομηνία εκδόσεως 11-1-2011 και ως ημερομηνία ισχύος ένα μήνα από την έκδοση της, δηλαδή μέχρι 11-2-2011. Στη συνέχεια, η εκκαλούσα δεν δίστασε, ενεργούσα (και ευθυνόμενη κατ' αρ. 71 ΑΚ) δια του νομίμου εκπροσώπου της Ιωάννη Τάκη, Προέδρου του Δ.Σ. αυτής, να υποβάλει, εν γνώσει του τελευταίου, την εν λόγω νοθευμένη, με αριθμό Πρωτοκόλλου 3397, βεβαίωση περί μη οφειλής ασφαλιστικών εισφορών ασφαλιστικής ενημερότητας- στις 14-1-2011 στην ΕΠΟ, εξαπατώντας έτσι με δόλιο τρόπο τις αρμόδιες υπηρεσίες της ΕΠΟ περί της γνησιότητας δήθεν της επίμαχης ασφαλιστικής ενημερότητας προκειμένου να προχωρήσει σε μεταγραφές, καθόσον, σύμφωνα με τα άρθρα 5 παρ. 1 δ και 6 παρ.2γ,3δ του παρ/τος Α του κανονισμού ιδιότητας και μεταγραφών της ΕΠΟ, η κατάθεση της σχετικής ασφαλιστικής ενημερότητας στην ΕΠΟ αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την εγκυρότητα των μεταγραφών και τη νόμιμη χρησιμότητα των ποδοσφαιριστών στους αγώνες Πρωταθλήματος (αρ. 18 παρ. 1 α του ΚΑΠ). Με τον αθέμιτο δε αυτό τρόπο η εκκαλούσα απέκτησε κατά τη μεταγραφική περίοδο του Ιανουαρίου 2011 τους εξής ποδοσφαιριστές: 1. Zerka Mousef, 2. Witkoski Norbert, 3. Epalle Zoel, 4. Krita Harunai Sans, 5. Robles Javier Sebastian και 6. Mahop Nqwat, για τους οποίους εκδόθηκαν παράνομα τα υπ' αριθμό 1366962, 1366983, 572008,

1367301, 1366961 και 1366963, αντίστοιχα, δελτία αθλητικής ιδιότητας. Τους εν λόγω ποδοσφαιριστές ενέταξε η εκκαλούσα στο δυναμικό της και τους χρησιμοποιούσε στους αγώνες πρωταθλήματος, τελώνται εν γνώσει ότι έφεραν παρανόμως εκδοθέντα δελτία ατομικών στοιχείων και μεταβολών. Έτσι επωφελήθηκε από τη συμμετοχή τους, καθόσον ενίσχυσε παράνομα και καταφανίστανται την αγωνιστική της δυναμικότητα σε βάρος των άλλων ομάδων της SUPER LEAGUE, με τις οποίες βρέθηκε αντιμέτωπη έως και την λήξη του πρωταθλήματος της τρέχουσας αγωνιστικής περιόδου. Ήδη, με την υπ' αριθμό 669/2011 ομόφωνη απόφαση της Επιτροπής Ιδιότητας και Μετεγγραφών της ΕΠΟ, ανακλήθηκαν τα ως άνω δελτία αθλητικής ιδιότητας των εν λόγω ποδοσφαιριστών της εκκαλούσας, που εκδόθηκαν κατά τη μεταγραφική περίοδο του Ιανουαρίου 2011, λόγω δόλιας έκδοσης τους, σύμφωνα με το άρθρο 34 παρ. 1 γ του ΚΑΠ. Η ανωτέρω δε συμπεριφορά της εκκαλούσας, συνιστάμενη στην αλλοίωση της προαναφερθείσης υπ' αριθμό Πρωτοκόλλου 3397 ασφαλιστικής ενημερότητας του ΙΚΑ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ (πειθαρχικό παράπτωμα που δεν έχει υποκύψει στην τριετή παραγραφή - αρ. 28 παρ. 2 του ΚΑΠ) και στην αθέμιτη απόκτηση των ως άνω ποδοσφαιριστών κατά τη μεταγραφική περίοδο του Ιανουαρίου του 2011, τους οποίους και χρησιμοποίησε στους αγώνες έως και τη λήξη του πρωταθλήματος, αφού προηγουμένως παρέδιδε στο διαιτητή του αγώνα τα σχετικά δελτία αθλητικής τους ιδιότητας (αρ. 18 παρ. 1α του ΚΑΠ), αποτέλεσε πρωτοφανή για τα χρονικά της SUPER LEAGUE και βαρύτατη παραβίαση τόσο των κειμένων περί μετεγγραφών διατάξεων της ΕΠΟ και των διατάξεων του Κανονισμού Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου, όσο και του φίλαθλου πνεύματος, αφού αλλοίωσε τον υγιή ανταγωνισμό και το ευ αγωνίζεσθαι την τρέχουσα αγωνιστική περίοδο και δυσφήμιζε έντονα και ακραία το άθλημα του ποδοσφαίρου, θέτοντας σε αμφισβήτηση την λειτουργία, αλλά και αυτή καθεαυτή την υπόσταση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου. IV. Από όσα προηγούνται είναι φανερό ότι η συμπεριφορά της εκκαλούσας στοιχειοθετεί αντικειμενικά και υποκειμενικά το πειθαρχικό παράπτωμα της δυσφήμισης του αθλήματος του ποδοσφαίρου, που προβλέπεται και τιμωρείται από το άρθρο 26 του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ, το οποίο ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε η προσβαλλόμενη απόφαση, επιβάλλοντας στην εκκαλούσα την ποινή του υποβιβασμού στην επόμενη κατώτερη κατηγορία

δια της καταλήψεως της τελευταίας θέσεως στον οριστικό βαθμολογικό πίνακα της SUPER LEAGUE της διανυόμενης αγωνιστικής περιόδου.» Με τους λόγους της υπό κρίση προσφυγής, η αιτούσα ΠΑΕ ισχυρίζεται ότι η πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού με την τοποθέτηση στην τελευταία θέση του βαθμολογικού πίνακα που της επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη επειδή επελέγη η βαρύτερη αυτή ποινή του υποβιβασμού από τη στιγμή που έχει αποδεχθεί τον περιορισμό του πειθαρχικού αδικήματος σε μία μεμονωμένη κολάσιμη πράξη. Ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι αντιφατική, ανεπαρκής, ακατάλληλη, μη αναλογική. Ότι το φυσικό πρόσωπο που εκπροσωπούσε την Π.Α.Ε. ενήργησε πέραν των ορίων της διαχειριστικής του ευθύνης και εκτός πλαισίου των ανατιθεμένων από το Πρωτοδικείο καθηκόντων και αρμοδιοτήτων του. Ότι η συγκεκριμένη πειθαρχική παράβαση προβλέπεται, διώκεται και τιμωρείται από την αυτοτελή, ειδική και ρητή διάταξη του άρθρου 20 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. και ότι παρά το γεγονός ότι κρίθηκε ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις της πλαστογραφίας του άρθρου αυτού, τα πραγματικά περιστατικά υπήχθησαν στις κυρωτικές διατάξεις του άρθρου 26, κατά μη ορθή εφαρμογή της τελευταίας αυτής διάταξης. Ότι δεν νοείται υποβιβασμός ή αποκλεισμός με δικαστική απόφαση, δια της κατάληψης τελευταίας θέσης στον οικείο βαθμολογικό πίνακα του τρέχοντος πρωταθλήματος, αλλά μόνο με την απευθείας τοποθέτηση και συμμετοχή στην αμέσως κατώτερη κατηγορία.

Επειδή από την εκτίμηση του υπό κρίση δικογράφου της προσφυγής και τους διαλαμβανόμενους σε αυτή λόγους, καθώς και από τις προαναφερθείσες διατάξεις και τις σκέψεις και συμπεράσματα που προηγήθηκαν, κατά την γνώμη της πλειοψηφίας του παρόντος Δικαστηρίου, έσφαλε η προσβαλλόμενη απόφαση με την κρίση της ότι πληρούται το πραγματικό της διάταξης του άρθρου 26 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., το οποίο, κατά την ίδια κρίση της, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε η πρωτόδικη απόφαση, διατυπώνοντας (η πρώτη) την αιτιολογία ότι οι διατάξεις των άρθρων 20 παρ. 1β και 26 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. είναι ειδικές και συρρέουν αληθώς και ότι το ένα παράπτωμα ούτε συστατικό στοιχείο, ούτε επιβαρυντική περίπτωση, ούτε αναγκαίο μέσο τέλεσης του άλλου αποτελεί. Διότι, με την παραδοχή της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία υιοθέτησε το σκεπτικό της πρωτοβάθμιας απόφασης, κατά την οποία το πειθαρχικό παράπτωμα της πλαστογραφίας

αποτυπώνει ένα μέρος της όλης παραβατικής συμπεριφοράς της προσφεύγουσας, προκύπτει καταρχήν η αντιφατική δικανική σκέψη, κατά την οποία, όπως σημειώνεται και στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης που ανωτέρω διαλαμβάνεται, ενώ γίνεται δεκτό ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας συνίσταται στην αλλοίωση της υπ' αριθμ. πρωτ. 3397 ασφαλιστικής ενημερότητας του ΙΚΑ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ (πειθαρχικό παράπτωμα που δεν έχει υποκύψει στην τριετή παραγραφή - αρ. 28 παρ. 2 του ΚΑΠ) και στην αθέμιτη απόκτηση των ως άνω ποδοσφαιριστών κατά τη μεταγραφική περίοδο του Ιανουαρίου του 2011 και άρα υφίσταται η παράνομη συμπεριφορά της που συνίσταται στην τέλεση της πράξεως που τιμωρείται από το άρθρο 20 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., οπότε και επιβλήθηκε μία πειθαρχική ποινή στην προσφεύγουσα Π.Α.Ε. βάσει του άρθρου 26 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., στη συνέχεια του αιτιολογικού, κρίνεται ότι τα αδικήματα των άρθρων 20 και 26 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. είναι ειδικές διατάξεις και συρρέουν αληθώς. Προκύπτει επομένως το λογικό κενό και η ασάφεια να εφαρμόζεται το άρθρο 26 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., για το λόγο ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για μία από τις περιπτώσεις της παράβασης ή μη συμμόρφωσης με το Καταστατικό, τους κανονισμούς, τις οδηγίες και εγκυκλίους της Ε.Π.Ο., τις αποφάσεις των θεσμοθετημένων ποδοσφαιρικών οργάνων ή οποιασδήποτε ενέργειας που αποσκοπεί στην καταστρατήγηση των ως άνω, χωρίς όμως να καταφάσκει υποκειμενικώς εις βάρος της ΠΑΕ από τη προσβαλλόμενη απόφαση η τέλεση μίας από τις παραπάνω συμπεριφορές, η οποία όμως, κατά τα ανωτέρω, σύμφωνα και πάλι με το σκεπτικό της, αφορά στην πράξη της πλαστογραφίας του άρθρου 20 του Π.Κ. της ΕΠΟ. Εφόσον όμως γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, με τις σκέψεις που διατυπώνει, δέχεται ότι η προσφεύγουσα τέλεσε καταρχήν την πράξη του άρθρου 20 του Π.Κ. διά του νομίμου εκπροσώπου της, εφαρμόζει εσφαλμένα το άρθρο 71 του ΑΚ, διότι στην προκείμενη διάταξη του άρθρου 20 του Π.Κ., η οποία κατισχύει ως ειδικότερη, όπως προαναφέρθηκε, προβλέπεται ρητά η εξαίρεση από την αντικειμενική ευθύνη της Π.Α.Ε., οπότε είναι κατά το μέρος αυτό εσφαλμένη. Διότι όφειλε η προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένης της υποκειμενικής ευθύνης που απαιτεί η διάταξη του άρθρου 20 Π.Κ., να αιτιολογήσει ειδικά και εμπεριστατωμένα, λαμβάνοντας υπόψη και αναφέροντας συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, από τα οποία να προκύπτει χωρίς αμφιβολία ότι πληρούται το αναγκαίο στοιχείο της υποκειμενικής

ευθύνης που προϋποθέτει η πράξη του άρθρου 20 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. για την εφαρμογή του, ότι συντρέχει βαθμός της υπαιτιότητας της προσφεύγουσας Π.Α.Ε., προκειμένου στη συνέχεια να ελέγξει, αν λόγω της υπαίτιας αυτής παράβασης του άρθρου 20 Π.Κ., συντρέχει περαιτέρω λόγος επιβολής της ποινής του άρθρου 26 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. εκτός των παραβατικών συμπεριφορών που καταλαμβάνουν το άρθρο 20 του Π.Κ. της ΕΠΟ, δεδομένου ότι σύμφωνα με τα άρθρα 14 παρ.3 και 26 του Π.Κ. του 2011 όπως προελέχθη η τελευταία διάταξη χαρακτηρίζεται ερμηνευτικά και ρητώς ως γενική, οπότε και ως τοιαύτη δεν συρρέει αληθώς με τη διάταξη του άρθρου 20 του Π.Κ.. Πρέπει επομένως να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή, επειδή κατά την κρίση της πλειοψηφίας του Δικαστηρίου η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω εσφαλμένης και ελλιπούς αιτιολογίας, κατά παραδοχή και του σχετικού λόγου της. Σημειωτέον, ότι ως προς το λόγο της υπό κρίση προσφυγής, κατά τον οποίο η κρινόμενη απόφαση πάσχει, επειδή, κατά εσφαλμένη εφαρμογή των κανονισμών (Κ.Α.Π. και προκήρυξης του πρωταθλήματος), επιβλήθηκε η ποινή του υποβιβασμού, διά της τοποθέτησης και κατάληψης όμως της τελευταίας θέσης στη βαθμολογία στο πρωτάθλημα της περιόδου 2010 – 2011, παρατηρούνται τα εξής: Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 100/2011 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, ομάδες που υποβιβάζονται είτε βάσει προκήρυξης είτε βάσει άλλης απόφασης, δεν έχουν δικαίωμα προαγωγής ή και παραμονής στην κατηγορία για την περίοδο που υποβιβάστηκαν βαθμολογικά, οι ομάδες δε που τότε προάγονται προέρχονται από τον πίνακα κατάταξης του πρωταθλήματος της κατώτερης κατηγορίας. Σε περίπτωση λοιπόν που μια ΠΑΕ χάνει το δικαίωμα συμμετοχής της στο πρωτάθλημα της ΣΟΥΠΕΡΛΙΓΚ για οποιοδήποτε λόγο και για το λόγο αυτό η έναρξη του επόμενου πρωταθλήματος δεν μπορεί να γίνει με τον προκαθορισμένο αριθμό ομάδων της ΣΟΥΠΕΡΛΙΓΚ, αυτός συμπληρώνεται από τις λοιπές και νομίμως αδειοδοτούμενες ομάδες της FOOTBALL LEAGUE, πλέον των τριών που προάγονται ούτως ή άλλως. Το συμπέρασμα αυτό που υιοθετεί πλήρως και το παρόν Δικαστήριο, θα πρέπει, για το ενιαίο της εφαρμογής των κανόνων, να ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή Εφέσεων της Ε.Π.Ο., στην οποία παραπέμπεται η υπό κρίση υπόθεση για περαιτέρω κρίση. Πάντως και στην περίπτωση τυχόν κατάφασης εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 26 του Π.Κ. θα πρέπει το Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο να επιβάλει τις ποινές που

προβλέπονται στο άρθρο 26 παρ. 5 του Π.Κ., όπως η διάταξη αυτή προστέθηκε με το νέο Π.Κ. της Ε.Π.Ο. (Ιούλιος 2011) και με τις αναγκαίες συνθήκες και προϋποθέσεις (υπαιτιότητα ΠΑΕ, βαρύτητα κλπ) που αυτός ρητώς προβλέπει.

Κατά τη γνώμη του μειοψηφούντος μέλους – εισηγήτριας Άννας Χλαμπουτάκη, η κρινόμενη αίτηση-προσφυγή πρέπει να απορριφθεί κατ' ουσίαν στο σύνολό της για τους ακόλουθους λόγους. Η Επιτροπή Εφέσεων ορθώς έκρινε ότι η αιτούσα ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ δυσφήμισε το άθλημα του ποδοσφαίρου, το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις του άρθρου 26 του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ και της επιβλήθηκε η ποινή του υποβιβασμού στην επόμενη κατώτερη κατηγορία δια της καταλήψεως της τελευταίας θέσης στον οριστικό βαθμολογικό πίνακα της Super League της προηγούμενης αγωνιστικής περιόδου. Όπως ορίζει το άρθρο 26 «Όλες οι ενώσεις και τα σωματεία της δύναμής τους, οι ΠΑΕ και τα σωματεία που μετέχουν στα πρωταθλήματα Α, Β και Γ Εθνικής Κατηγορίας, τα μέλη των διοικήσεών τους, ή πρόσωπα συνδεδεμένα με οποιαδήποτε σχέση με αυτές ή πάσης φύσεως εκπρόσωποί τους ενώπιον των επαγγελματικών ενώσεων και των άλλων διαφόρων επιτροπών, οργάνων και αρχών που γενικότερα εμπλέκονται στο άθλημα του ποδοσφαίρου, τα μέλη των επιτροπών της ΕΠΟ ....έχουν την υποχρέωση να τηρούν τους κανόνες του φιλάθλου πνεύματος και να συμμορφώνονται με το Καταστατικό, τους κανονισμούς, τις οδηγίες και εγκυκλίους της ΕΠΟ. Η τυχόν παράβαση ή μη συμμόρφωση των παραπάνω νομικών και φυσικών προσώπων με το Καταστατικό, τους κανονισμούς, τις οδηγίες και εγκυκλίους της ΕΠΟ, τις αποφάσεις των θεσμοθετημένων ποδοσφαιρικών οργάνων, σχετικά με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την ιδιότητα που έχουν, καθώς και οποιαδήποτε εκ μέρους τους ενέργεια που αποσκοπεί στην καταστρατήγηση των ως άνω, τιμωρείται από το κατά περίπτωση αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο με την απαραίτητη προϋπόθεση της προηγούμενης κλήσης σε έγγραφη ή αυτοπρόσωπη απολογία. Παράλληλα κάθε ομάδα είναι υπεύθυνη για τις πράξεις και παραλείψεις όλων όσων με οποιονδήποτε τρόπο και με οποιαδήποτε ιδιότητα συνδέονται μ' αυτή, εκτός αν οι ενέργειες αυτών στρέφονται κατά της ίδιας της ομάδας τους...» Στην υπό κρίση υπόθεση, η αιτούσα ΠΑΕ ενεργούσα δια του νομίμου εκπροσώπου της, και ευθυνόμενη συνεπώς με την αντικειμενική ευθύνη που θέτει το άρθρο 71 ΑΚ , (εφόσον επρόκειτο για ζημιόγONO πράξη στην οποία προέβη το

αντιπροσωπευτικό όργανό του νομικού προσώπου της ΠΑΕ κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του ως Προέδρου αυτής, πράξη δηλαδή τελούσα σε άμεση συνάφεια με την εκτέλεση των καθηκόντων του) προέβη σε αλλοίωση βεβαίωσης (πλαστογραφία) μη οφειλής ασφαλιστικών εισφορών-ασφαλιστικής ενημερότητας, που στη συνέχεια την υπέβαλε στην Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, τη διοργανώτρια δηλαδή και υπέρτατη αρχή στο χώρο του ποδοσφαίρου, της οποίας τους κανονισμούς όφειλε να σέβεται σύμφωνα με το ως άνω άρθρο 26, τηρώντας τους κανόνες του φιλάθλου πνεύματος. Αποτέλεσμα της παράνομης συμπεριφοράς της αιτούσας ήταν να επωφεληθεί από την επιγενόμενη συντέλεση έξι μεταγραφών παικτών και τη συμμετοχή τους στο πρωτάθλημα μέχρι και το πέρας της αγωνιστικής περιόδου, επηρεάζοντας με άλλα λόγια με αθέμιτο τρόπο την πορεία και εξέλιξη όλου του πρωταθλήματος. Η ομολογημένη αυτή πράξη της πλαστογραφίας και η μετέπειτα υποβολή του προϊόντος της στην ΕΠΟ με τον παράνομο αυτό τρόπο, με σκοπό να παραπλανήσει τα αρμόδια αθλητικά όργανα ως προς τη μη οφειλή ασφαλιστικών εισφορών, ενισχύοντας ταυτόχρονα με τον τρόπο αυτό το ανθρώπινο δυναμικό της ομάδας, συνιστά κραυγαλέα περίπτωση πλήρους απαξίωσης του αθλήματος. Και τούτο γιατί η ενέργεια του κορυφαίου σωματειακού παράγοντα να υποβάλει στην ΕΠΟ πλαστογραφημένο από τον ίδιο δημόσιο έγγραφο συνιστά περίπτωση όχι απλής πλαστογραφίας, αλλά δυσφήμισης του αθλήματος και πρόκλησης του δημοσίου αισθήματος λόγω των συνθηκών τελέσεως της παράνομης ενέργειας, της θεσμικής ιδιότητας του δράστη, του χρησιμοποιηθέντος μέσου (πλαστογραφία δημοσίου εγγράφου) και του σκοπηθέντος και επιτευχθέντος παράνομου αποτελέσματος. Αδιαμφισβήτητο είναι επομένως ότι η συμπεριφορά της αιτούσας ΠΑΕ συνιστά βαρύτατη παραβίαση τόσο των κειμένων περί μεταγραφών διατάξεων της ΕΠΟ και των διατάξεων του Κανονισμού Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου, όσο και του φιλάθλου πνεύματος, αφού καταστρατήγησε τον υγιή ανταγωνισμό και το ευ αγωνίζεσθαι κατά την τρέχουσα αγωνιστική περίοδο και δυσφήμισε έντονα και ανεπανόρθωτα πλέον το άθλημα του ποδοσφαίρου. Επίσης, αναφορικά με την μη εφαρμογή από την πρωτοβάθμια πειθαρχική επιτροπή και στη συνέχεια την Επιτροπή Εφέσεων του ειδικότερου άρθρου 20 περί πλαστογραφίας, αλλά αντίθετα την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 26 περί δυσφήμισης του ποδοσφαίρου, δικαιολογείται

πέραν του ότι όπως ελέχθη η εξαπάτηση των αθλητικών οργάνων από θεσμικό φορέα του αθλήματος και η επίτευξη των παράνομων σκοπών του εκφεύγει των ορίων του άρθρου 20 της απλής πλαστογραφίας και πληροί κατά την άποψη της μειοψηφίας το πραγματικό της διάταξης του άρθρου 26, και από το γεγονός ότι στην υπό κρίση υπόθεση, η γενόμενη πλαστογραφία δεν τελέστηκε εντός του κύκλου μιας ομάδας επηρεάζοντας ενδεχομένως κάποια πρόσωπα περιοριστικά, αλλά αντίθετα επέφερε ευρύτερες συνέπειες στο σύνολο του πρωταθλήματος της τρέχουσας τότε αγωνιστικής περιόδου πλήττοντας ανεπανόρθωτα όλες τις συμμετέχουσες ομάδες, με αποτέλεσμα να χρήζει ευρύτερης και αποτελεσματικότερης αντιμετώπισης προς αποκατάσταση της πρωτοφανούς δυσφήμισης του αθλήματος. Περαιτέρω, ενόψει των σημερινών περιστάσεων και της γενικότερης κάθαρσης που επιχειρείται στο χώρο του ποδοσφαίρου, είναι σαφές ότι τέτοιου είδους πρακτικές εκ μέρους των ΠΑΕ καταρρίπτουν κάθε προσπάθεια που τείνει προς αυτή την κατεύθυνση και πρέπει να τιμωρούνται παραδειγματικά προς αποφυγή επαναλαμβανόμενων πρακτικών που θέτουν σε κίνδυνο την λειτουργία αλλά και την ίδια την υπόσταση του ελληνικού ποδοσφαίρου. Για τους παραπάνω μάλιστα λόγους, η επιβολή της ποινής του υποβιβασμού που επικυρώθηκε και με την προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 133/1-6-2011 απόφαση της Επιτροπής Εφέσεων συνάδει πλήρως με την κατάφωρη δυσφήμιση του αθλήματος του ποδοσφαίρου που επήλθε συνεπεία της συμπεριφοράς της αιτούσας και η οποία κατά την άποψη της μειοψηφίας ήταν η απολύτως αναγκαία και προσήκουσα, προκειμένου να συμβάλλει στην εξυγίανση του χώρου και την αποφυγή παρόμοιων τακτικών στο μέλλον, διαφυλάττοντας τον υγιή ανταγωνισμό μεταξύ των ομάδων. Κατά συνέπεια, κατά την γνώμη της μειοψηφίας, έπρεπε να απορριφθεί κατ' ουσίαν η υπό κρίση αίτηση. Η γνώμη όμως αυτή τελικά δεν επικράτησε.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων την από 22/08/2011 και με αριθμό πρωτ. Ε.Π.Ο. 24945/2011 Προσφυγή της Ποδοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» κατά της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας, (Ε.Π.Ο.).

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται κατά πλειοψηφία την από 22/08/2011 και με αριθμό πρωτ. Ε.Π.Ο. 24945/2011 Προσφυγή της Ποδοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ».

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 133/2011 Απόφαση της Επιτροπής Εφέσεων της Ε.Π.Ο.

Παραπέμπει την υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση στην Επιτροπή Εφέσεων της Ε.Π.Ο., συντιθέμενη από άλλους δικαστές, της από 23/05/2011 Έφεσης της προσφεύγουσας κατά της υπ' αριθμ. 195/2011 Απόφασης της Πρωτοβάθμιας Πειθαρχικής Επιτροπής της «SUPER LEAGUE» και της ΠΑΕ «ΑΣΤΕΡΑΣ ΤΡΙΠΟΛΗΣ».

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 26/08/2011 και δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίασή του στο ακροατήριό του, στις 26/08/2011, χωρίς να παρίστανται οι προσφεύγοντες και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΠΙΝΑΚΟΥΛΑΣ ΑΝΝΑ ΧΛΑΜΠΟΥΤΑΚΗ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΡΓΟΣ